

SUOMEN VIRHEELLINEN KOULUTUSPOLITIikka

Ruotsalainen *Dagens Nyheter*-lehti kirjoitti 24.1.2009, että "ruotsin kielen asemaa koskeva keskustelu raaistuu jatkuvasti Suomessa. Poliitikot tekevät päätöksiä, jotka horjuttavat Suomen kaksikielisyyttä. Poliitiikka näkyy myös koulumaailmassa; yhä harvempi lukee ruotsia ja yliopistotasolla opiskelijat osaavat hädin tuskin turistiruotsia". Näin siis Ruotsissa puututaan Suomen kielikysymykseen, vaikka siellä ei nähdä malkaa omassa silmässä. On vielä matkaa siihen, että ruotsalaiset osaavat turistisuomea.

Kun suomenkieliset haluavat oikeutta itselleen ja kielelleen, niin heti ruotsinkieliset Suomessa ja ruotsalaiset lehdet huutavat kuorossa: "vihakirjoittelua tai keskustelu raaistuu!" Eiköhän ole niin, että omien oikeuksien ajaminen on silloin täysin asiallista, jos vähemmistökielen diktatuuri on menneisyydessä saattanut kielitilanteen täysin epäoikeudenmukaiseksi ja jonka myöhemmin tehdyt väärät toimenpiteet ovat vielä vakiinnuttaneet.

Minusta on täysin selvä asia, että ruotsin kielen pakko-opiskelusta on päästävä eroon ja nopeasti. Samaa on viimeksi vaatinut Lukiolaisten liitto. Haluan kirjoituksellani kuitenkin tuoda esiin erään ruotsinkielisten räikeimmistä etuoikeuksista, jota laajalti ei edes tiedosteta. Ruotsinkielisiä suosiva koulutuspolitiikka on jäänne menneisyydestä ja on kohtuuttoman epäoikeudenmukainen suomenkielisille.

Koulutustilanne Suomessa tänään

Opetushallituksen Wera-raportointipalvelun julkaisun "*Koulutuksen määrälliset indikaattorit vuodelta 2006*" kertoo karun totuuden. **Yliopistoihin on vuosina 2000-2006 päässyt 51-55 % ruotsinkielisistä hakijoista. Vastaavasti suomenkielisiä hakijoita on hyväksytty 34-36 % ja ulkomaalaisista hakijoista noin 25 %.**

Ihmetyttää tapa, millä kielivähemmistöä suositaan koulutusasioissa. Eduskunnan taholta on käsittämätöntä välinpitämättömyyttä (tai tietämättömyyttä?), että ruotsinkieliselle nuorisolle on varattu ylisuuret kiintiöt yliopistoihin. Suomenkielisiä sortavaan vääryyteen ovat syinä toisaalta ruotsinkielisten yliopistojen eli Åbo Akademin ja Svenska Handelshögskolanin ylisuuret opiskelijapaikkamäärät sekä toisaalta kuuden kaksikielisen yliopiston kiintiöpaikat ruotsin kielelle (ruotsinkielisille). Tämä historiallinen etuoikeus on kiireimmiten poistettava ruotsinkielisiltä. Kuten tietänne, niin Ruotsissa kielikiintiöt poistettiin, koska niiden katsottiin syrjivän enemmistökielisiä.

Ei voi mitenkään olla hyväksyttävää, että 10 vuodessa 5000-5500 suomenkielistä on menettänyt opiskelupaikan yliopistossa huonommat pääsykoe- ja todistuspisteet saaneelle ruotsinkieliselle. Siten tuhannet suomenkieliset nuoret ovat joutuneet Suomen älyttömän kielirasismien uhreiksi menettämällä uransa ja unelmansa näille ruotsinkielisille kiintiöekonomeille, kiintiölakimiehille ja kiintiömaistereille. Pitkälle 1900-luvun puoliväliin asti tilanne oli tosin vielä paljon huonompi suomenkielisille.

Koulutustilanne Suomessa huomenna

Opetusministeriön uusi suunnitelma yliopistojen aloituspaikkamääräksi vuodelle 2012 jatkaa samaa enemmistöä syrjivää koulutuspolitiikkaa. **Suunnitelmassa on ruotsin kielelle (ruotsinkielisille) edelleen varattu täysin ylisuuri osuus korkeimman asteen opetuksesta Suomessa.** Opetusministeriö on varannut ruotsinkielisille 6,7 %:n osuuden yliopistopaikoista, vaikka ruotsinkielisten nuorten (20-22-vuotiaat v. 2006) osuus on vain 4,9 % koko maan vastaavasta väestöryhmästä. Räikein vääryys on yhteiskuntatieteiden, liiketalouden ja hallinnon alan 9,2 %:n ruotsinkielinen osuus. Näin suuri yliedustus johtaa siihen, että jatkossakin julkishallinnon ja liike-elämän johtopaikoille sijoittuu ylisuuri osuus ruotsinkielisiä; aivan kuten aina ennenkin historiamme aikana.

Yliopistokoulutuksen mitoituksessa ei enää tule pönkittää vanhoja Ruotsin vallan ja autonomian ajan ruotsin kieltä ja ruotsinkielisiä suosivia rakenteita. Koko maan koulutusaloittaiset tavoitteet tulee laatia ensinnäkin todellisen tarpeen perusteella, mutta myös konkreettisesti ruotsinkielisiä kiintiöpaikkoja karsimalla.

Ei ole ihme, että vanhainkoteihin eikä sairaaloihin riitä ruotsinkielisiä, suorittavaa työtä tekeviä, koska puolestaan ammatillisen koulutuksen ja ammattikorkeakoulutason koulutuspaikkoja on varattu vain 4-4,5 %:n osuus ruotsinkielisille. Kuitenkin hoitohenkilöstön vajetta yritetään paikata suomenkielisillä työntekijöillä, joilta vaaditaan palvelua ruotsiksi. Suomenkielisten ei tule tällaiseen koulutuspolitiikkaan enää alistua. On turha huutaa palvelua ruotsiksi, kun ruotsinkieliset nuoret hakeutuvat yliopistokoulutukseen eivätkä halua kouluttautua riittävästi palvelualueille.

Ruotsinkielinen yliopistokoulutus näyttää olevan valtiovallan erityissuojelussa. Ovatko Eduskunta, opetusministeri (usein ollut sattumoisin juuri ruotsinkielinen), opetusministeriö ja opetushallitus toimineet lainmukaisesti salliessaan kieleen perustuvan syrjinnän koulutusasioissa. Svenska folkpartiet on tietenkin hiljaa tällaisista asioista, mutta nostaa heti haloon, jos jossain ei osata palvella ruotsiksi.

Ahvenanmaan koulutilanne

Ruotsinkielisillä pitää olla omat päiväkodit ja koulut, vaikka yhteiskunnalle tulisi selvästi edullisemmaksi, jos ainakin uudet päiväkodit, koulut ym. vastaavat käyttäisivät esimerkiksi yhteisiä ruokailu- ja liikuntatiloja sekä muita erityistiloja.

Suomessa on merkillinen kummajainen tuo Ahvenanmaa, jossa muun Suomen käytäntö (omat koulut eri kieliryhmille) ei toteudu. Ahvenanmaalla suomenkieliset ovat toisen luokan kansalaisia. Maakunnassa ei ole edes oikeutta perustaa suomenkielistä peruskoulua eivätkä suomenkieliset lapset saa ruotsinkielisissä kouluissa kunnollista äidinkielen opetustakaan, koska samoilla tunneilla vapaaehtoista suomea opiskelevat ruotsinkieliset madaltavat opiskelun tason. Ahvenanmaalla suomenkielisillä ei ole oikeutta saada muitakaan kunnallisia palveluita suomen kielellä. Todella sairasta. Ahvenanmaan koulupolitiikka on suuri häpeä suomalaiselle oikeusvaltiolle. Euroopan yhteisön tuomioistuinkin on asiasta huomauttanut.

Tässä maassa kaikkien ruotsinkielisten ei tarvitse opiskella maan pääkieltä, mutta kaikkien

suomenkielisten on opiskeltava pienen vähemmistönsä kieltä. Näin typerää ei löydy muualta Euroopasta.

Kaiken yllä olevan voin ilmaista tiivistettynä *eduskunnan kielellä* vaikka näin: *"Esitän epäluottamukseni hallitukselle, kaikille kansanedustajille ja kaikille puolueille huonosti hoidetusta koulutuspolitiikasta ja kielipolitiikasta"*.

Mikkelissä 31.1.2009

Leo Havukainen

Valtiot. maist.